



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudkyň Mgr. Ivety Postulkové a JUDr. Petry Kamínkové ve věci

žalobkyně: **Emporia Style Korlátolt Felelősségű Társaság „felszámolás alatt“**
maďarské identifikační číslo 01-09-170422
sídlem Márvány utca 17, 1012 Budapešť, Maďarská republika
zastoupena ustanoveným opatrovníkem
JUDr. Stanislavem Pavelkou, advokátem
sídlem Libická 1832/5, 130 00 Praha 3

proti
žalované: **Rada pro rozhlasové a televizní vysílání**
sídlem Škrétova 44/6, 120 00 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 5. 5. 2020 č. j. RRTV/8501/2020-rud,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému opatrovníkovi žalobkyně advokátovi JUDr. Stanislavu Pavelkovi se přiznává odměna za zastupování žalobkyně ve výši 8 228 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Městského soudu v Praze do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, kterým žalovaná uznala žalobkyni vinnou z přestupku podle § 8a odst. 2 písm. b) zákona č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o regulaci

reklamy“) pro porušení § 2 odst. 1 písm. b) zákona o regulaci reklamy, kterého se dopustila tím, že zadala teleshopping Klenot TV vysílaný dne 16. 7. 2019 od 12:33 hodin na programu GALERIE, který je nekalou obchodní praktikou podle § 4 odst. 3 ve spojení s písm. p) Přílohy č. 1 zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně spotřebitele“), jelikož moderátorka v souvislosti s propagací stříbrného přívěsku a náušnic se safírem a bílým topazem prohlásila, že klenot „*potlačuje depresi*“ (1:10:52 hod od začátku záznamu), přičemž deprese je závažná duševní porucha, psychické onemocnění, které musí být jednak nejdříve odborně diagnostikováno a poté léčeno farmakologicky, popř. pomocí odborných psychoterapeutických metod a postupů; toto onemocnění tedy rozhodně nemůže potlačit „*síla*“ šperku. Použitý výrok moderátorky však implikoval léčebné i preventivní účinky šperků. Uvedený postup mohl spotřebitele přimět učinit rozhodnutí nakoupit zboží, které by za běžných okolností neučinili. Diváci pod vlivem citovaného tvrzení mohou zanedbat řádnou péči o své zdraví a spoléhat se při potenciálních psychických problémech na propagované zboží, důsledkem může být ohrožení zdraví spotřebitelů (výrok I.). Za tento přestupek byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 50 000 Kč (výrok II.) a povinnost uhradit paušální částku nákladů řízení o přestupku ve výši 1 000 Kč (výrok III.).

2. Ze správního spisu vyplývají tyto podstatné skutečnosti.
3. Žalovaná jako ústřední správní úřad v rámci své kompetence dané ust. § 7 písm. a) zákona o regulaci reklamy poté, co se seznámila s analýzou interaktivních teleshoppingových bloků, zaměřenou na období červenec – srpen 2019, zahájila se zadavatelem obchodního sdělení, jímž je žalobkyně, řízení o přestupku z moci úřední pro porušení § 2 odst. 1 písm. b) zákona o regulaci reklamy při zadání teleshoppingu Klenot TV vysílaného dne 16. 7. 2019 od 12:33 hodin na programu GALERIE, který může být nekalou obchodní praktikou podle § 4 odst. 3 ve spojení s písm. p) Přílohy č. 1 zákona o ochraně spotřebitele.
4. V teleshoppingu Klenot TV, který byl proveden ve správním řízení za důkaz, moderátorka uvedla: „*A jdeme se podívat na úchvatný přívěsek, který tady mám pro vás přichystaný s hvězdným safírem! Budete mít tady tu možnost si zakoupit tento překrásný design! Mimořádný přívěsek, který vám dáme za lepší cenu. 6800 to nebude: 817 korun! Naprosto famózní, 10 kusů tady je pro vás přichystaných a nádherná událost, kterou si můžete využít pouze dnes! Dámy máte ale možnost si ji rozšířit, například o náušnice a dokonalý prsten! Tak to zvažte a získejte si tyto ohromné, velkolepé, skvosty právě pro dnešní den! Dámy hvězdné safíry v celé soupravě, krásný klenot, který má na povrchu nádhernou viditelnou hvězdu vám je tady dnes poskytnutý v tomto úžasném designu! Můžete si jej zakoupit za opravdu nádhernou částku a získat si tak jednu ze třech posledních možností, v případě tedy přívěsku! Poslední dvě šance! Už nejsou pravdou. Máme tady jedinou možnou nabídku! Klenot, který se váže k elementu vody a Měsíci! Posvátný kámen! Kámen moudrosti, co přináší klid! Ochraňuje lásku! Podporuje věrnost! Přitahuje bohatství a prosperitu! Potlačuje depresi! A udržuje rovnováhu v těle! Soustředění a uklidňuje mysl! Vážené dámy tato nádherná událost je tady pro vás přichystaná v tento okamžik za neskutečně nízkou cenu! Pište si kód, my jdeme dále. Gratuluji k tomuto krásnému nákupu! My se posuneme ale zase o něco dál.*“
5. V napadeném rozhodnutí (ze dne 5. 5. 2020 č. j. RRTV/8501/2020-rud), jehož tři výroky jsou konstatovány pod bodem 1. tohoto rozsudku, žalovaná shledala v prohlášení, že šperk „*potlačuje depresi*“, že takový použitý výrok implikuje léčebné i preventivní účinky předmětného šperku. Uvedený postup mohl spotřebitele přimět učinit rozhodnutí nakoupit zboží, které by za běžných okolností neučinili. Diváci pod vlivem citovaných tvrzení mohou

zanedbat řádnou péči o své zdraví a spoléhat se při potencionálních psychických problémech na propagované zboží. Důsledkem může být i případné ohrožení zdraví spotřebitelů. K pojmu *potlačení deprese* žalovaná uvedla, že deprese je reálné psychiatrické onemocnění, které poté, co je odborně diagnostikováno, je léčeno farmakologicky, popř. pomocí odborných psychoterapeutických metod a postupů. Nemůže je potlačit síla šperku. Není možno argumentovat, že potlačení deprese bylo užito jen v symbolické rovině. Není přípustné, aby moderátorka libovolně jmenovala účinky šperku, kam mimoděk zahrne i léčbu psychiatrického onemocnění. Užitému pojmu deprese nelze přikládat odborný význam, nelze ho třeba vykládat v hovorovém slova smyslu jako krátkodobou špatnou náladu. Žalovaná upozorňuje na to, že zadavatel teleshoppingu vystupuje vůči divákovi - spotřebiteli jako profesionál ve svém oboru, nabízí mu ke koupi své zboží a k takovému prodeji musí přistupovat s odbornou péčí tak, aby byly dodrženy všechny zákonné povinnosti. Není možné prezentovat, že šperk *potlačuje deprese* a následně vysvětlovat, že tím byla myšlena krátkodobá špatná nálada. Deprese totiž krátkodobou špatnou náladou není. Je to závažná, dlouhotrvající porucha psychiky s projevy snížení až vymizení schopnosti prožívat radost, poklesu nálad a patologického smutku. Záměnu pojmů lze tolerovat v hovorové mluvě, nikoli při prodeji zboží spotřebitelům. Byť koupě či nošení šperku může být psychickou vzpruhou a může mít na psychiku příznivý vliv, není však přípustné, aby teleshopping prohlašoval, že šperk oprostí člověka od deprese, tedy od psychiatrické nemoci. Zákon o regulaci reklamy, resp. zákon o ochraně spotřebitele, považuje obchodní praktiky za klamavé, pokud prodávající nepravdivě prohlašuje, že výrobek nebo služba může vyléčit nemoc, zdravotní poruchu nebo postižení. Není třeba zkoumat, zda a jakému vzorku společnosti může být zřejmé, že kámen léčit nemoc nemůže. Analogie s horoskopy není přílehavá, horoskopy nenabízí žádný produkt, který by léčil onemocnění a na který by se proto vztahovala regulace podle zákona o ochraně spotřebitele. Pokud by prodejce nabízel službu horoskopu, věštby, modlitby apod., u níž by deklaroval, že může vyléčit určité onemocnění, pak by se na takové jednání zákonná regulace vztahovala. Předmětný teleshoppingový blok byl zadán do televizního vysílání v rozporu s požadavky odborné péče, neboť způsobem prezentace šperků byl narušen profesionální a regulérní prodej výrobků či služeb tím, že žalobkyně o nabízené sadě šperků neoprávněně prohlásila, že *potlačuje deprese*, což je psychiatrické onemocnění. Takové jednání není prodejem výrobků, respektive služeb v souladu se zákonem o ochraně spotřebitele a v souladu s požadavky odborné péče obviněného jakožto profesionála ve svém oboru, neboť žalobkyně je zadavatelkou předmětného teleshoppingu, vystupuje jako prodejce nabízeného zboží a služeb, a je profesionálem v oboru prodeje zboží a služeb.

6. Ohledně uložené pokuty žalovaná uvedla, že za *polehčující okolnosti* shledala, že v červenci 2019 byla sledovanost televizního programu 3,89%, což je nízká hodnota oproti jiným celoplošným plnoformátovým programům. Předmětný teleshoppingový blok není na mediálním trhu dominantním či významněji úspěšným. Byl vysílán v pracovní den, v poledním čase, kdy je obecně sledovanost televizního vysílání nízká. K porušení zákona došlo v konkrétním úseku teleshoppingového bloku. V době, kdy probíhala nabídka stříbrného přívěsku a náušnic se safírem a bílým topazem, moderátorka prohlásila, že klenot „*potlačuje deprese*“. Jednalo se o ojedinělé prohlášení a rozsah protiprávního jednání tak nebyl nikterak rozsáhlý. Za *přítežující okolnosti* shledala žalovaná, že předmětný teleshoppingový blok byl zadán do televizního vysílání v rozporu s požadavky odborné péče, neboť způsobem prezentace šperků byl narušen profesionální a regulérní prodej výrobků či služeb tím, že žalobkyně o nabízené sadě šperků neoprávněně prohlásila, že *potlačuje psychiatrické*

onemocnění. Takové jednání není prodejem výrobků, respektive služeb v souladu se zákonem i s požadavky odborné péče profesionála v daném oboru. Žalobkyně je zadavatelkou předmětného teleshoppingu, v něm vystupuje jako prodejce nabízeného zboží a služeb, a je profesionálem v oboru prodeje zboží a služeb. Porušení § 2 odst. 1 písm. b) zákona o regulaci reklamy se žalobkyně dopustila přímo v oboru své vlastní podnikatelské činnosti, což je třeba hodnotit v rámci kritéria „povaha činnosti právnické osoby“ podle § 37 písm. g) zákona o přestupcích. Za *vysokou* shledala žalovaná závažnost přestupku. Jednání žalobkyně, kterého se dopustila zadáním předmětného teleshoppingu, mělo potenciál ohrozit zdraví spotřebitelů, kteří by na základě zakoupení šperků z nabízené sady, mohli zanedbat svůj, třeba i závažný zdravotní stav a být ohroženi na životě tím, že moderátorka deklarovala, že nabízený šperk potlačuje depresi, závažné psychiatrické onemocnění. Uvedený postup mohl spotřebitele přimět koupit produkt, což by za běžných okolností neučinili. Důsledkem takového jednání mohlo být ohrožení zdraví spotřebitelů, kteří tak mohli zanedbat svůj, možná velice vážný, zdravotní stav, popř. mohli být i ohroženi na životě, kdy zanedbáním adekvátní léčby deprese jakožto závažného psychiatrického onemocnění, může u člověka dojít například k rozvinutí sebevražedných či sebepoškozujících sklonnů. Po zvážení všech polehčujících a přitěžujících okolností spáchaného přestupku rozhodla žalovaná o uložení pokuty ve výši 50 000 Kč, což je při dolní hranici zákonné sazby, s povinností úhrady paušální částky nákladů řízení.

7. Proti tomuto rozhodnutí směřuje podaná žaloba.
8. V *prvním žalobním bodu* žalobkyně namítá, že napadené rozhodnutí je věcně nesprávné, rozporné vnitřně i s právními předpisy a nepřezkoumatelné. Nesouhlasí, že reklamnímu sdělení *Klenot, který se váže k elementu vody a Měsíci. Posvátný kámen. Kámen moudrosti, co přináší klid, ochraňuje lásku, podporuje věrnost, přitahuje bohatství a prosperitu. Potlačuje depresi a udržuje rovnováhu v těle, soustředění a uklidňuje mysl.*“ lze přisuzovat léčivé účinky kamenům topaz a safír. Naopak nelze z něj usoudit, že propagované šperky mohou vyléčit závažné psychiatrické onemocnění. Moderátorka uvedla výčet duchovních symbolických účinků kamenů, jejich deklarované účinky spočívají pouze v symbolické či psychologické podpoře jako talismanů. Reklamní sdělení bylo postaveno na mystické bázi se zdůrazněním spojení jmenovaných kamenů s elementy vody či s Měsícem. Užívání drahých kamenů jako talismanů sahá do starověku, zmínky o jejich energetických vlastnostech a schopnostech lze nalézt v literatuře. Drahokamy i polodrahokamy jsou užívány v tzv. litoterapii, která se zabývá léčivými účinky kamenů. Poskytnuté informace nelze považovat ani za odlišné od jiných sdělení propagujících kameny za zdroj duchovní energie. Určitým kamenům, kovům či symbolům, jsou v léčitelství přisuzovány prospěšné účinky se symbolickou či psychologickou povahou, které nemohou nahradit standardní lékařskou péči. Žalobkyně odkazuje na diplomovou práci autora Bc. J. U. nazvanou *„Lidové léčitelství na Chrudimsku“*, v ní je uvedeno, že: *„Z výzkumu je patrné, že dotazovaní si udržují jistou kontrolu nad nebezpečím současného léčitelství, které je obvykle kladeno do roviny možnosti zanedbání skutečné, kauzální terapie a přistupují k této problematice s dostatečnou informovaností.“* Žalobkyně nesouhlasí, že analogie s horoskopy a jinými alternativními podpůrnými prostředky není přiléhavá. V případě horoskopů, věsteb apod. je prezentována informace, že určité konání či nekonání povede k pozitivnímu či negativnímu následku (včetně např. vyléčení nemoci), případně spotřebitel může být ujistěn, že vše dobře dopadne. Věštby či horoskopy jsou přitom zpravidla poskytovány jako komerční služby. Pojem *„deprese“* v kontextu dalších informací nelze vykládat ve významu závažné psychiatrické diagnózy. Byl myšlen v běžném konverzačním smyslu jako stav krátkodobé duševní nepohody či

špatné nálady v důsledku některých životních událostí a stresu. Spojení „*potlačuje depresi*“ v žádném případě nemůže vyvolat dojem, že nabízený produkt vyléčí psychické onemocnění. Skutkový stav zjištěný žalovanou je proto v rozporu se spisy, resp. nemá v nich oporu, a ze spisu nevyplývá, z čeho žalovaná dovozuje, že reklamní sdělení obsahovalo nepravdivou informaci o léčebných účincích nabízených šperků. Došlo tím ke zkrácení práv žalobkyně.

9. Ve *druhém žalobním bodu* žalobkyně nesouhlasí s výši uložené pokuty, která není dostatečně odůvodněna a byla uložena v rozporu se zásadou zákazu dvojího přičítání. Pokud by totiž šperkům v reklamním sdělení skutečně byly přisuzovány léčivé účinky, tak by tato skutečnost tvořila zákonný znak správního deliktu, který je žalobkyni kladen za vinu. Tuto skutečnost proto není možné dále znovu zohledňovat v rámci rozhodování o výši uložené sankce. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí nevyplývá, že se žalovaná zabývala tím, zda uložená pokuta nebude pro ni likvidační (přičemž toto riziko nelze vyloučit), ani že zohlednila majetkové poměry žalobkyně. Žalovaná tím překročila meze správního uvážení, jelikož pokuta je nepřiměřeně vysoká. Žalobkyně odkazuje na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 4. 2010 č. j. 1 As 9/2008-133. Navrhuje upuštění od uložení správního trestu, popř. jeho snížení.
10. Žalovaná v písemném vyjádření navrhla zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Odkázala na napadené rozhodnutí, na něm neshledává vady, s moderací nesouhlasí. Argumentovala v něm shodně jako v napadeném rozhodnutí, a doplnila odkaz na nálezy Ústavního soudu ze dne 26. 11. 2016 sp. zn. II. ÚS 3485/2016 či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 8. 2016 č. j. 9 As 172/2015. Dále uvedla, že k porušení zásady zákazu dvojího přičítání nedošlo. Jedním z kritérií, které se při rozhodování o výši pokuty zohledňuje, je význam zákonem chráněného zájmu, který mohl být přestupkem ohrožen, resp. možný škodlivý následek přestupku. Každý přestupek se odlišuje povahou zákonem chráněného zájmu, který mohl být ohrožen, resp. každý může mít jiný škodlivý následek. Např. přestupek spočívající v nezapůjčení záznamu vysílání nevýznamného provozovatele regionálního vysílání bude obecně méně závažný, než přestupek provozovatele, který odvysílal pořad podněcující k nenávisti. Stejně tak je třeba diferenciovat i „uvnitř“ té které skutkové podstaty. Přestupek podle § 2 odst. 1 písm. b) zákona o regulaci reklamy může dosahovat různé míry intenzity v rámci škály přestupků, i v rámci určité skutkové podstaty. K námitce, že z napadeného rozhodnutí nevyplývá, že by se žalovaná zabývala majetkovými poměry žalobkyně a tím, zda pro ni uložená pokuta není likvidační, žalovaná odkázala na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2008 č. j. 4 As 71/2010 a ze dne 30. 6. 2008 č. j. 4 As 37/2007. V odůvodnění napadeného rozhodnutí konkrétně a individuálně zhodnotila všechny relevantní podklady pro rozhodnutí a individuální okolnosti daného případu i všechna zákonná kritéria pro určení výše pokuty. Na základě správního uvážení, které srozumitelně odůvodnila, uložila žalobkyni pokutu ve výši 50 000 Kč, což je při samé dolní hranici zákonné sazby, proto nelze tvrdit, že se jedná o pokutu nepřiměřeně vysokou či likvidační. Dále žalovaná odkazuje na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 4. 2010 č. j. 1 As 9/2008 a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2013 č. j. 6 As 64/2013. Uvádí, že citované usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu není možné vykládat natolik extenzivně, že by měla žalovaná z moci úřední povinnost při každém ukládání pokuty podrobně zkoumat finanční situaci pachatele přestupku a podle toho stanovovat výši pokuty. Takový postup by mohl působit nepřezkoumatelnost rozhodnutí, neboť si nelze dobře představit kritéria, podle nichž by žalovaná hodnotila, jaká výše pokuty by byla adekvátní k momentální finanční situaci pachatele. Nejvyšší správní soud měl podle žalované v spíše na mysli situaci, kdy v průběhu správního řízení vyjdou

najevo okolnosti, které významně svědčí pro to, že by ukládaná pokuta byla pro pachatele likvidační. To se však v předmětném řízení nestalo, neboť žalobkyně nikdy neuvedla nic o své finanční situaci a žalovaná neshledala důvod, proč by měla v tomto konkrétním případě z úřední povinnosti tyto skutečnosti zkoumat. Radě v průběhu řízení o přestupku nebyla známa žádná skutečnost, která by měla svědčit pro to, že případná pokuta za daný přestupek by měla být pro žalobkyni likvidační a z jakých důvodů. Žalobkyně nadto ani v žalobě nedoložila, na základě jakých objektivních skutečností považuje uloženou pokutu za likvidační.

11. Při jednání konaném dne 15. 8. 2023 strany setrvaly na své argumentaci, návrhy na provedení důkazů neměly.
12. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a shledal, že žaloba důvodná není.
13. Soud vycházel z této právní úpravy v rozhodném znění.
14. Podle § 1 odst. 5 zákona o regulaci reklamy *zadavatelem reklamy (dále jen „zadavatel“)* je *pro účely tohoto zákona právnická nebo fyzická osoba, která objednala u jiné právnické nebo fyzické osoby reklamu.*
15. Podle § 1 odst. 2 zákona o regulaci reklamy *reklamou se rozumí oznámení, předvedení či jiná prezentace šířené zejména komunikačními médii, mající za cíl podporu podnikatelské činnosti, zejména podporu spotřeby nebo prodeje zboží, výstavby, pronájmu nebo prodeje nemovitostí, prodeje nebo využití práv nebo závazků, podporu poskytování služeb, propagaci ochranné známky, pokud není dále stanoveno jinak.*
16. Podle § 1 odst. 3 zákona o regulaci reklamy *komunikačními médii, kterými je reklama šířena, se rozumí prostředky umožňující přenášení reklamy, zejména periodický tisk a neperiodické publikace, rozhlasové a televizní vysílání, audiovizuální mediální služby na vyžádání^{3b}, audiovizuální produkce, počítačové sítě, nosiče audiovizuálních děl, plakáty a letáky.*
17. Podle § 2 odst. 1 písm. b) věta před středníkem zákona o regulaci reklamy *zakazuje se reklama, která je nekalou obchodní praktikou podle zvláštního právního předpisu.*
18. Podle § 8a odst. 2 písm. b) zákona o regulaci reklamy *právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako zadavatel dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 2 odst. 1 písm. b) zadá reklamu, která je nekalou obchodní praktikou.*
19. Podle § 8a odst. 6 písm. c) zákona o regulaci reklamy *za přestupek podle odstavce 2 lze uložit pokutu do 5 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 2 písm. b) nebo k).*
20. Podle § 4 odst. 1 věta první zákona o ochraně spotřebitele *obchodní praktika je nekalá, je-li v rozporu s požadavky odborné péče a podstatně narušuje nebo je způsobilá podstatně narušit ekonomické chování spotřebitele, kterému je určena, nebo který je jejím působením vystaven, ve vztahu k výrobku nebo službě.*
21. Podle § 4 odst. 3 zákona o ochraně spotřebitele *nekalou obchodní praktikou se rozumí zejména klamavé konání podle § 5 nebo klamavé opomenutí podle § 5a a agresivní obchodní praktika podle § 5b. Obchodní praktiky, které se považují za nekalé za všech okolností, jsou uvedeny v příloze č. 1 a 2 tohoto zákona.*

22. Podle přílohy č. 1 písm. p) zákona o ochraně spotřebitele obchodní praktiky jsou vždy považovány za klamavé, pokud prodávající nepravdivě prohlašuje, že výrobek nebo služba může vyléčit nemoc, zdravotní poruchu nebo postižení.
23. Podle § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „správní řád“) nevyplyvá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.
24. Podle § 50 odst. 3 správního řádu správní orgán je povinen zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu. V řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost, je správní orgán povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena.
25. Podle § 37 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), při určení druhu správního trestu a jeho výměry se přihlédne zejména
- a) k povaze a závažnosti přestupku,
 - b) k tomu, že o některém z více přestupků, které byly spáchány jedním skutkem nebo více skutky, nebylo rozhodnuto ve společném řízení,
 - c) k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem,
 - d) u pokusu přestupku k tomu, do jaké míry se jednání pachatele přiblížilo k dokonání přestupku, jakož i k okolnostem a důvodům, pro které k jeho dokonání nedošlo,
 - e) u spolupachatelů k tomu, jakou měrou jednání každého z nich přispělo ke spáchání přestupku,
 - f) u fyzické osoby k jejím osobním poměrům a k tomu, zda a jakým způsobem byla pro totéž protiprávní jednání potrestána v jiném řízení před správním orgánem než v řízení o přestupku,
 - g) u právnické nebo podnikající fyzické osoby k povaze její činnosti,
 - h) u právního nástupce k tomu, v jakém rozsahu na něj přešly výnosy, užitky a jiné výhody ze spáchaného přestupku, a v případě více právních nástupců k tomu, zda některý z nich pokračuje v činnosti, při které byl přestupek spáchán,
 - i) u pokračujícího, trvajícího a hromadného přestupku k tomu, zda k části jednání, jímž byl přestupek spáchán, došlo za účinnosti zákona, který za přestupek stanovil správní trest mírnější než zákon, který byl účinný při dokončení tohoto jednání.
26. Podle § 38 zákona o přestupcích povaha a závažnost přestupku je dána zejména
- a) významem zákonem chráněného zájmu, který byl přestupkem porušen nebo ohrožen,
 - b) významem a rozsahem následku přestupku,
 - c) způsobem spáchání přestupku,
 - d) okolnostmi spáchání přestupku,
 - e) u fyzické osoby též druhem a mírou jejího zavinění, popřípadě pohnutkou, je-li tato známkou skutkové podstaty přestupku,
 - f) délkou doby, po kterou trvalo protiprávní jednání pachatele nebo po kterou trval protiprávní stav udržovaný protiprávním jednáním pachatele,
 - g) počtem jednotlivých dílčích útoků, které tvoří pokračování v přestupku.
27. Soud úvodem připomíná, že podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu soudy nemusí nutně reagovat na každý dílčí argument uvedený v žalobě. Jejich úkolem je vypořádat se s obsahem a smyslem žalobní argumentace (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 4. 2014 č. j. 7 As 126/2013-19). Podstatné je, aby správní soud v odůvodnění rozhodnutí postihl všechny stěžejní námitky účastníka řízení, což může v některých

případech konzumovat i reakce na některé dílčí a související námitky (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2014 č. j. 7 Afs 85/2013-33). Soud rovněž může pro stručnost odkázat na část odůvodnění rozhodnutí správního orgánu, s nímž se ztotožní. Jak k tomu přílehavě uvádí Ústavní soud, „[n]ení porušením práva na spravedlivý proces, jestliže obecné soudy nebudují vlastní závěry na podrobné oponentuře (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pakliže proti nim staví vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná“ (viz náleze ze dne 12. 2. 2009 sp. zn. III. ÚS 989/08, bod 68; srov. též rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2015 č. j. 9 As 221/2014-43 nebo ze dne 25. 2. 2015 č. j. 6 As 153/2014-108).

28. K prvnímu žalobnímu bodu soud před vlastním posouzením věci předně uvádí, že předmětem sporu není skutečnost, že žalobkyně znění reklamy („A jdeme se podívat na úchvatný přívěšek, který tady mám pro vás přichystaný s hvězdným safírem! Budete mít tady tu možnost si zakoupit tento překrásný design! Mimořádný přívěšek, který vám dáme za lepší cenu. 6800 to nebude: 817 korun! Naprosto famózní, 10 kusů tady je pro vás přichystaných a nádherná událost, kterou si můžete využít pouze dnes! Dámy máte ale možnost si ji rozšířit, například o náušnice a dokonalý prsten! Tak to zvažte a získejte si tyto ohromné, velkolepé, skvosty právě pro dnešní den! Dámy hvězdné safíry v celé soupravě, krásný klenot, který má na povrchu nádhernou viditelnou hvězdu vám je tady dnes poskytnutý v tomto úžasném designu! Můžete si jej zakoupit za opravdu nádhernou částku a získat si tak jednu ze třech posledních možností, v případě tedy přívěsku! Poslední dvě šance! Už nejsou pravdou. Máme tady jedinou možnou nabídku! Klenot, který se váže k elementu vody a Měsíci! Posvátný kámen! Kámen moudrosti, co přináší klid! Ochraňuje lásku! Podporuje věrnost! Přitahuje bohatství a prosperitu! Potlačuje depresi! A udržuje rovnováhu v těle! Soustředění a uklidňuje mysl! Vážené dámy tato nádherná událost je tady pro vás přichystaná v tento okamžik za neskutečně nízkou cenu! Pište si kód, my jdeme dále. Gratuluji k tomuto krásnému nákupu! My se posuneme ale zase o něco dál.“) zadala do televizního vysílání a takto citované bylo v teleshoppingovém bloku při nabídce šperků se safírem odvysíláno dne 16. 7. 2019 od 12:33 hodin na TV Barrandov na programu GALERIE. Dále předmětem sporu není ani skutečnost, že nemoc *deprese* je závažná duševní porucha, psychické onemocnění, které musí být odborně diagnostikováno, a léčeno medicínsky prostřednictvím farmak, popř. odborných psychoterapeutických metod a postupů.
29. Soud se v rámci vypořádání žalobních námitek nejprve zabýval namítanou nepřezkoumatelností napadeného rozhodnutí. K této závažné vadě je soud povinen přihlížet z úřední povinnosti bez ohledu na to, zda ji žalobkyně namítla. Žalobkyně spatřuje nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí v tom, že se žalovaná náležitě nevypořádala dostatečně s námitkou, že sporované spojení pojmů „*potlačuje depresi*“ bylo myšleno toliko v rámci mystického pojetí reklamy na šperk s kameny, které váží elementy vody a Měsíce, a energetickým vlastnostem a schopnostem kamenů.
30. Soud konstatuje, že o nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů se jedná, jestliže správní orgán v rozhodnutí řádně nevypořádá všechny základní námitky účastníků řízení, případně své rozhodnutí neodůvodní vůbec nebo nedostatečně vzhledem k požadavkům zákona. Žalovaná v napadeném rozhodnutí srozumitelně vyložila důvody, na nichž je rozhodnutí postaveno, shrnula podklady pro jeho vydání a uvedla úvahy, kterými se řídila při jejich hodnocení i při výkladu právních předpisů, které na danou věc aplikovala. Napadené rozhodnutí tak obsahuje veškeré zákonem stanovené náležitosti (§ 68 odst. 3 správního řádu), soud je považuje za dostačující a přezkoumatelné.

31. V daném případě se soud ztotožnil s argumentací žalované v napadeném rozhodnutí, na kterou odkazuje a k věci doplňuje, že předmětný šperk byl prezentován spotřebitelům tak, že kromě toho, že *se váže k elementu vody a Měsíci*, jde o *posvátný kámen, kámen moudrosti, co přináší klid, co ochraňuje lásku, podporuje věrnost, přitahuje bohatství a prosperitu*, a také, že *potlačuje depresi, a udržuje rovnováhu v těle, soustředění a uklidňuje mysl*. Citovanou prezentací zde zmiňovaných vlastností šperku, jejichž součástí byla i vlastnost, že šperk s obsahem předmětných kamenů *potlačuje depresi* (z hlediska průměrného spotřebitele, který trpí právě nemocí deprese) lze vnímat, že moderátorkou nabízený produkt má speciální vlastnost se zdravotními účinky ve smyslu přílohy č. 1 písm. p) zákona o ochraně spotřebitele (viz shora), které jiné produkty nemají. Tedy, že právě tento šperk může spotřebiteli (pacientovi) pomoci potlačit, resp. zmírnit, nemoc, s níž se léčí, její projevy a příznaky, a to nejen samostatně, jak dovodila žalovaná, nýbrž podle soudu i v souvislosti tím, co dále konstatovala moderátorka. Ta uvedla spojení, že šperk „*potlačuje depresi, a udržuje rovnováhu v těle, soustředění a uklidňuje mysl*“. Soud upozorňuje, že slovní spojení, že šperk *potlačuje depresi*, moderátorka uvedla bezprostředně před tím, než následně konstatovala, že *a udržuje rovnováhu v těle, soustředění a uklidňuje mysl*. Vyjádření moderátorky, že šperk „*potlačuje depresi*“, ve spojení s „*a udržuje rovnováhu v těle, soustředění a uklidňuje mysl*“, je třeba vnímat nikoli odděleně, nýbrž v souvislosti citovaného slovního na sebe navazujícího spojení. Je tomu tak proto, že spotřebitel - pacient, který trpí nemocí deprezí, v době remise nemoci, kdy se u něho projevují nastupující příznaky, právě potřebuje mít tělo v rovnováze, potřebuje být soustředěný a mít uklidněnou mysl. Onemocnění deprese se projevuje ve fázích (manická a depresivní), každá z nich se vyznačuje jinými symptomy. Nelze se proto ztotožnit se žalobkyní, že v daném případě pojem „*deprese*“ nelze vykládat ve významu závažné psychiatrické diagnózy a že žalobkyně měla na mysli běžný konverzační smysl užitého slova jako stav krátkodobé duševní nepohody či špatné nálady v důsledku životních událostí či stresu. Žalobkyní tvrzené z ničeho nevyplývá. Naopak spotřebitel - pacient byl použitým slovním spojením ještě více přesvědčen, že nabízený šperk, který *potlačuje depresi*, také *udržuje rovnováhu v těle, soustředění a uklidňuje mysl*. Uvedené spojení proto mohlo u spotřebitele – pacienta, který trpí uvedeným onemocněním, vyvolat dojem, že nabízený produkt mu skutečně pomůže zlepšit projevy jeho onemocnění. Je proto třeba zohlednit nižší kritičnost a větší důvěřivost vůči reklamě slibující potlačení nemoci, i udržení rovnováhy v těle, soustředění a uklidnění mysli, u takových spotřebitelů, jak vyplývá z unijního práva (čl. 5 odst. 3 Směrnice EP a Rady 2005/29/ES, o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu), i z judikatury Nejvyššího správního soudu, např. z rozsudků ze dne 17. 1. 2014 č. j. 4 As 98/2013-88 či ze dne 9. 7. 2014 č. j. 1 As 82/2014-38.
32. Proto pokud žalobkyně tvrdí, že se jednalo toliko o duchovní účinky, deklarované jako symbolická či psychologická podpora stejná jako u talismanů, pak z citované reklamy, nic takového nevyplývá, ani že by byla založena na mystické bázi. Reklama, provedená soudem při jednání jako důkaz, je místy podmaněna melodickou hudbou, moderátorka vyzývá spotřebitele k nákupu šperku, mezi slovy dělá pomlky a na jejich obsah klade důraz tak, aby se produkt skutečně prodal. K tomu po straně reklamy se mění počet již prodaných produktů, což má vyvolat u spotřebitelů obavu, že brzo již bude produkt nedostupný. Z reklamy nevyplývá, že by se mělo jednat o tzv. duchovno, či mystično, jak tvrdí žalobkyně.
33. Žalobkyní tvrzené léčivé účinky kamenů (litoterapie) v daném případě nemohou nahradit klasickou medicínu. Žalobkyně k tomuto v řízení správním orgánu ani před soudem

nedoložila v reklamě tvrzené, že kámen safír, může „*potlačit depresi*“. Ani odkaz na diplomovou práci na uvedeném nemůže nic změnit. Obdobně k obecným tvrzením žalobkyně ohledně horoskopů, věštby apod., lze uvést, že pokud by prohlašovaly, že nějaký výrobek či služba může vyléčit nemoc, zdravotní poruchu či postižení, pak by podléhaly stejnému režimu jako nyní žalobkyně. Ostatně žalobkyně ani ničím nedoložila, že jí nabízené šperky mají tvrzené léčebné účinky.

34. Pokud žalobkyně tvrdí, že v dané věci skutkový stav nebyl zjištěn v souladu se spisy, nemá v nich oporu, napadené rozhodnutí není věcně správné, je vnitřně rozporné i rozporné s právními předpisy a byla jím zkrácena její práva, pak soud uvádí, že s ohledem na zásadu dispozitivnosti soudního řízení správního není možné, aby žalobkyně předmět soudního přezkumu vymezila nekonkrétními odkazy [srov. § 71 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 75 odst. 2 věta první s. ř. s.]. Musí se jednat o odkaz na konkrétní skutkové děje či okolnosti ve spisu či listinách zachycené, a to tak, aby byly zřetelně odlišitelné od jiných skutkových dějů či okolností obdobné povahy a aby bylo patrné, jaké aspekty těchto dějů či okolností žalobkyně namítá (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005 č. j. 2 Azs 92/2005-58, č. 835/2006 Sb. NSS). Soud je povinen vypořádat jednotlivé žalobní body, aby nezatížil své rozhodnutí nepřezkoumatelností, není ale povinen na základě vágních odkazů žalobní body či podpůrné argumenty dohledávat ve spisech či v zaslaných dokumentech. Opačný postup by porušoval dispoziční zásadu a zasahoval by do rovného postavení účastníků řízení (§ 36 odst. 1 s. ř. s.). Jinými slovy, není na soudu, aby v odkazovaných podáních vyhledával skutečnosti, které jsou způsobilé být součástí žaloby. Soud proto v obecné rovině konstatuje, že žalobkyní tvrzené vady neshledal, a její tvrzení nejsou důvodná. Námitky prvního žalobního bodu nejsou důvodné.
35. Ke druhému žalobnímu bodu soud uvádí, že s argumentací žalované z napadeného rozhodnutí se rovněž ztotožnil. K nastolené námitce soud uvádí, že uloženou pokutu shledal dostatečně odůvodněnou. Z napadeného rozhodnutí je zjevné, na základě jakých úvah týkajících se vyhodnocení jednotlivých kritérií, které jsou podle zákona rozhodná pro určení výměry sankce, žalovaná stanovila konečnou výši pokuty. Tyto své úvahy žalovaná v napadeném rozhodnutí vyjádřila zcela srozumitelně a soud se s nimi v plném rozsahu ztotožňuje. K tomu je třeba zdůraznit, že kritéria vyjmenovaná v § 37 a 38 zákona č. 250/2016 Sb., jsou toliko demonstrativní (viz užití slovo „*zejména*“). Není tedy třeba, aby správní orgán vyčerpávajícím způsobem přezkoumal naplnění každého z nich; účelem uvedených ustanovení je dát správnímu orgánu kritéria k potřebné individualizaci ukládané sankce tak, aby nebyla pouze obecně odůvodněná (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 6. 2020 č. j. 1 As 80/2020-36).
36. Tvrzení o porušení zásady zákazu dvojího přičítání soud nepřisvědčil. Žalovaná v rámci úvah o výši pokuty nehodnotila v neprospěch žalobkyně za přitěžující okolnost, že v teleshoppingu byly užity nepravdivé informace (léčivé účinky), které mohly narušit ekonomické chování spotřebitele, za přitěžující označila vysokou závažnost přestupku. Význam chráněného zájmu je podle § 38 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb., jedním z kritérií významných pro posouzení povahy a závažnosti přestupku, tím se žalovaná byla povinna se jím zabývat. Význam chráněného zájmu, jímž je v daném případě zájem, aby ekonomické chování spotřebitelů spočívající v jejich rozhodování o koupi zboží nebylo ovlivňováno (narušováno) tím, že jsou jim v reklamách překládány nepravdivé informace o nabízeném zboží, na základě nichž by mohli zanedbat svůj zdravotní stav. Zanedbání léčby deprese by mohlo vést i k vážným zdravotním následkům (sebevražedné či sebepoškozující sklony, jak

uvedla žalovaná), což v dané věci právem vyhodnotila za vysoce závažné. Pokud tento závěr odůvodnila též líčením skutkových okolností daného případu, které dokládají, jakým způsobem došlo ze strany žalobkyně k narušení právě tohoto zákonem chráněného zájmu, nelze to považovat za nepřipustné zohlednění skutečnosti, která je znakem skutkové podstaty daného přestupku (zakazuje se reklama, která je nekalou obchodní praktikou podle zvláštního právního předpisu), tj. za porušení zásady dvojího přičítání. V daném řízení se žalobkyně se dopustila přestupku podle zákona o regulaci reklamy.

37. Námitky, jimiž žalobkyně brojí proti nepřiměřeně vysoké, či likvidační výši pokuty, že žalovaná nezohlednila majetkové poměry žalobkyně, nemohou obstát. Pouhé v žalobě deklarované subjektivní přesvědčení žalobkyně, že riziko likvidačního působení pokuty v jejím případě nelze zcela vyloučit, k prokázání likvidačního charakteru uložené sankce v žádném případě nepostačí. V žalobkyní zmiňovaném usnesení ze dne 20. 4. 2010 č. j. 1 As 9/2008-133 rozšířený senát Nejvyššího správního soudu zdůraznil, že *„likvidační pokutou přitom rozšířený senát rozumí sankci, která je nepřiměřená osobním a majetkovým poměrům pachatele deliktu do té míry, že je způsobila mu sama o sobě přivodit platební neschopnost či ho donutit ukončit podnikatelskou činnost, nebo se v důsledku takové pokuty může stát na dlouhou dobu v podstatě jediným smyslem jeho podnikatelské činnosti splácení této pokuty a zároveň je zde reálné riziko, že se pachatel, případně i jeho rodina (jde-li o podnikající fyzickou osobu) na základě této pokuty dostanou do existenčních potíží. (...) V rámci úvah o odpovídající intenzitě sankce by tedy měl správní orgán přihlídnout v nezbytném rozsahu také k osobním a majetkovým poměrům pachatele, a to v případech, kdy takový požadavek vyplývá ze zákona nebo, jak již bylo řečeno, z ústavního pořádku. Správní orgán se tedy nebude muset při ukládání pokuty za jiné správní delikty, u nichž zákon neupravuje zvláštní kritérium v podobě osobních a majetkových poměrů pachatele, zabývat podrobným zjišťováním těchto poměrů tam, kde bude s ohledem na výši do úvahy přicházející pokuty a na základní poznatky o osobě pachatele, které vyplynuly z dosavadního průběhu správního řízení, zřejmé, že nehrozí existenční ohrožení pachatele či jeho podnikání. Naopak tam, kde si závažnost spáchaného deliktu či další relevantní okolnosti vyžádají v rámci rozmezí, které zákon pro daný delikt předpokládá, takovou intenzitu sankce, že nebude možné riziko likvidačního působení pokuty na osobu pachatele bez dalšího vyloučit, bude nutné, aby se správní orgán zjišťováním osobních a majetkových poměrů pachatele důkladněji zabýval a přihlédl k nim do té míry, aby výsledná pokuta byla sice citelným zásahem do jeho majetkové sféry, nikoli však zásahem vzhledem ke svému účelu nepřiměřeným, který má likvidační účinky. Správní orgán by měl přitom hodnotit osobní a majetkové poměry pachatele správního deliktu ke dni svého rozhodování, nikoliv k okamžiku spáchání deliktu.“*
38. V rozsudku ze dne 26. 10. 2016 č. j. 1 As 254/2016-39 Nejvyšší správní soud konstatoval, že *„při zjišťování osobních a majetkových poměrů má správní orgán vycházet z informací, které vyplynuly v průběhu řízení, či které byly poskytnuty samotným účastníkem řízení. Pokud se správnímu orgánu takových podkladů nedostává, výši pokuty stanoví odhadem“*. Z citovaných závěrů vyplývá, že správní orgány nejsou povinny při ukládání pokuty za přestupky, u nichž zákon neupravuje zvláštní kritérium v podobě osobních a majetkových poměrů pachatele (jako je tomu v posuzované věci), zabývat se podrobným zjišťováním těchto poměrů tam, kde bude s ohledem na výši do úvahy přicházející pokuty a na základní poznatky o osobě pachatele, které vyplynuly z dosavadního průběhu správního řízení, zřejmé, že nehrozí existenční ohrožení pachatele či jeho podnikání. Tyto závěry, obsažené ve shora citovaném usnesení Nejvyššího správního soudu, doposud nebyly překonány a správní soudy z tam vyslovených závěrů vychází i ve své recentní rozhodovací praxi (viz například rozsudky

Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2021 č. j. 4 As 238/2020-46 či ze dne 23. 2. 2021 č. j. 5 As 79/2019-42).

39. Jak vyplývá ze shora citovaného usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 4. 2010 č. j. 1 As 9/2008-133, které obsáhle pojednává o přihlížení k osobním a majetkovým poměrům pachatele přestupku či jiného správního deliktu, předpokládá se určitá součinnost pachatele k případnému zjištění jeho osobních a majetkových poměrů [cit. „*bude tedy záležet především na účastníku řízení, zda projeví svůj zájem na tom, aby uložená pokuta pro něj neměla likvidační důsledky, tím, že správnímu orgánu poskytne základní údaje o svých osobních a majetkových poměrech a tyto také věrohodným způsobem doloží či umožní správnímu orgánu, aby ověřil jejich pravdivost (...)*“]. Žalobkyně byla v oznámení o zahájení řízení o přestupku (ze dne 5. 11. 2019 č. j. RRTV/13056/2019-rud) vyrozuměna, že za přestupek lze uložit podle § 8a odst. 6 písm. c) zákona o regulaci reklamy pokutu až ve výši 5 000 000 Kč. V průběhu správního řízení netvrdila (a ani nedoložila) žádné skutečnosti, ze kterých by bylo možné dovodit, že by pro ni mohlo být uložení pokuty likvidační. Okolnosti daného případu (charakter obchodní činnosti žalobkyně spočívající v prodeji luxusních šperků z drahých kovů a kamenů, opakovaně úplatně zadávané v teleshoppingu pro celoplošné vysílání televizního programu Televize Barrandov) naopak nasvědčují nikoli nepříznivé ekonomické situaci žalobkyně a vylučují možný likvidační charakter pokuty uložené v částce 50 000 Kč. Za těchto okolností nebylo povinností správního orgánu, aby se sám z vlastní iniciativy zabýval podrobným zjišťováním majetkových poměrů žalobkyně.
40. Je třeba připomenout, že uložená sankce musí pro pachatele představovat negativní důsledek jeho protiprávního jednání, neboť jedině tak může mít požadovaný represivní i výchovný účinek. Závažnost protiprávního jednání, za které byla žalobkyně v projednávané věci sankcionována, je obecně vyjádřena horní hranicí sazby pokuty, kterou zákon s tímto jednáním spojuje a která podle § 8a odst. 6 písm. c) zákona o regulaci reklamy činí 5 000 000 Kč. Žalobkyni ve výsledku uložená pokuta (50 000 Kč) se přitom pohybuje při samé dolní hranici zákonné sazby, představuje toliko 1 % z maximální možné sazby. Již z tohoto důvodu ji není možné označit za nepřiměřeně vysokou či dokonce likvidační. Stanovení výše pokuty je zpravidla věcí správního uvážení správního orgánu, který sankci ukládá.
41. Správní uvážení přitom obecně podléhá pouze omezenému soudnímu přezkumu, kdy soud zkoumá pouze to, zda správní orgán nevybočil z mezí a hledisek stanovených zákonem, jestli jeho uvážení je v souladu s pravidly logického usuzování, zda bylo učiněno na podkladě dostatečně zjištěného skutkového stavu, eventuálně jestli se správní orgán nedopustil zneužití správního uvážení (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 7. 2014 č. j. 1 As 82/2014-38). V posuzované věci soud nezjistil, že by žalovaná při uložení sankce vybočila z mezí a hledisek stanovených zákonem, či že by došlo ke zneužití správního uvážení, popř. překročila meze správního uvážení. Uvážení žalované správního orgánu stran výše pokuty je zcela v souladu s pravidly logického usuzování a bylo učiněno na podkladě dostatečně zjištěného skutkového stavu.
42. O upuštění od správního trestu nebo o jeho snížení v mezích zákonem dovolených může soud v souladu s § 78 odst. 2 s. ř. s. rozhodnout pouze tehdy, byl-li uložen ve zjevně nepřiměřené výši, k čemuž ale v projednávané věci nedošlo. Jak již bylo konstatováno shora, žalovaná náležitě posoudila kritéria rozhodná pro určení výše pokuty, řádně přihlédla ke zjištěným přitěžujícím i polehčujícím okolnostem a své úvahy ohledně výměry sankce v napadeném rozhodnutí náležitě odůvodnila. Žalobkyni ve výsledku uložená pokuta, která dosahuje pouhého 1 % maximální možné sazby, nijak nevybočuje z mezí stanovených

zákonem, je přiměřená okolnostem případu a je způsobilá splnit svůj účel. Rozhodně se nejedná o sankci nepřiměřenou, tím méně o sankci zjevně nepřiměřenou. Podmínky pro její moderaci soudem v podobě snížení či dokonce upuštění od jejího uložení nebyly splněny. Druhý žalobní bod není důvodný.

43. Soud v projednávané věci neshledal, že by napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu se zákonem, proto žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.
44. Žalobkyně nebyla ve sporu úspěšná a žalované žádné důvodně vynaložené náklady nad rámec její běžné činnosti nevznikly. Soud proto ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 soudního řádu správního rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
45. Třetí výrok je odůvodněn ustanovením § 140 odst. 2 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. Opatrovníku, kterého soud žalobkyni ustanovil a který je advokátem, náleží odměna za zastupování podle advokátního tarifu. Tuto odměnu tvoří dva úkony právní služby [podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. b), g) advokátního tarifu] ve výši á 3 100 Kč, tj. 6 200 Kč. Opatrovníku dále náleží náhrada hotových výloh podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu ve výši á 300 Kč, tj. 600 Kč. Jeho odměnu tvoří i částka 1 428 Kč odpovídající dani z přidané hodnoty, kterou je opatrovník (advokát) povinen z odměny za zastupování a z náhrad odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty. Opatrovníku tak náleží odměna v celkové výši 8 228 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 15. srpna 2023

JUDr. Ludmila Sandnerová, v. r.
předsedkyně senátu